

DECIZIE

În numele Legii

02 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	Ulianovschi Xenofon
Judecători	Vrabii Silvia și Teleucă Stelian
Grefier	Nicolai Zinaida
Cu participarea:	
Procurorului	Scutelnic Cătălin
Avocatului inculpatului	Hincu Sergiu
Inculpatului	Golenco Viorel
Apelantului	XXXX,
Avocaților apelantului	Berliba Viorel, Ungurean Ivan

juducând în ședință de judecată publică apelul comun al avocatului Berliba Viorel, avocatului Ungurean Ivan și al lui XXXX, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 20118, în cauza penală privind învinuirea lui:

Golenco Viorel XXX, născut la XXXX, originar din r-nul XXXXX, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și al României, căsătorit, XXXX la întreținere, studii superioare incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, nu deține titluri speciale/grade de calificare/distincții de stat, anterior nejudecat, fără antecedente penale,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

în instanța de fond: 12.11.2018-17.12.2018;

în instanța de apel: 10.01.2019- 02.05.2019.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, Golenco Viorel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 326 alin. (1) Cod Penal și în baza acestei Legi fiind condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ceea ce constituie 100 000 lei.

I s-a explicat lui Golenco Viorel că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă - arestul la domiciliu a încetat de drept.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, în perioada de timp cuprinsă din luna septembrie până în luna octombrie 2018 Golenco Viorel, din intenții directe criminale, susținând că are careva cunoștințe și poate influența procurorii și judecătorii din cadrul organelor Procuraturii și respectiv a instanțelor de Judecată, în vederea adoptării unei decizii favorabile în privința lui XXXX și menținerii hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, prin XXXX, a încasat 4147951,84 lei, de la compania ÎCS „XXXX” SRL, precum și în vederea deblocării contului SRL „XXXX”, a solicitat și acceptat remunerația de 10% din suma de 4147951,84 lei, adică aproximativ 400000 lei, în cazul menținerii acestei hotărâri și deblocarea contului SRL „XXXX”, pe a fost aplicat sechestrul în baza demersului Procuraturii Anticorupție, în cadrul unei cauze penale din gestiune. Totodată, a acceptat ca suma remunerației ilicite să fie achitată în două tranșe, prima tranșă până la pronunțarea hotărârii, iar a doua tranșă după pronunțarea și deblocarea contului indicat.

În ședința de judecată inculpatul Golenco Viorel a depus cerere în scris în care a indicat că, recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată persoana interesată XXXX, avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan, în termen legal au atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului și casarea totală a sentinței de condamnare a lui Viorel Golenco, pronunțată de către Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), prin care au fost prejudiciate interesele legitime ale lui XXXX, și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit de prima instanță, în procedură generală, asigurându-se dreptul la apărare și a procesului echitabil lui XXXX, constatarea și pronunțarea motivată, în temeiul prevederilor art. 29 alin. (4) Cod penal, dacă a avut loc sau nu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale lui XXXX, prin prisma art. 6 din CEDO, în particular dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, nemotivarea sentinței de condamnare etc.

În argumentarea apelului declarat, au fost invocate următoarele:

– sentința primei instanțe este neîntemeiată;

– disjungând din cauza penală nr. XXXX materialele cauzei care l-au vizat pe Viorel Golenco pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, XXXX care se presupune că a comis infracțiunea de cumpărare de influență de la acesta (adică de la Viorel Golenco), în cauza penală nr. 2018978321 în care sunt vizate, în calitate de co-inculpați Viorel Golenco și XXXX, conexasă la cauza penală nr. 2018978289), XXXX nu a fost audiat în calitate de martor. Cu toate că, în cauza penală nr. 2018978289, la care a fost conexasă cauza penală nr. 2018978321, Viorel Golenco este inclus în lista persoanelor care urmează a fi citat în instanța de judecată în calitate de martor suplimentar. În fapt, deși și Viorel Golenco și XXXX, au calitate de co-inculpați în comiterea infracțiunii de trafic de influență art. 326 alin. (1) Cod penal, respectiv art. 326 alin. (1) Cod penal, se atestă că Viorel Golenco este martor suplimentar în cauza penală referitor la inculpatul XXXX, dar XXXX nu a fost audiat în calitate de martor în cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond de condamnare a lui Viorel Golenco.

– Procuratura Anticorupție nu a solicitat, iar instanța de fond nu l-a audiat pe XXXX în calitate de martor pe baza examinării materialelor cauzei penale referitor la Viorel Golenco, vizat în aceeași cauză penală, în calitate de co-inculpat, cu XXXX. În acest sens, s-a încălcat cras dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul la egalitatea armelor și apărare, cu toate că XXXX putea face declarații pertinente și concludente asupra circumstanțelor cauzei respective, inclusiv asupra persoanei vizate – Viorel Golenco și asupra relațiilor cu acesta. Or, la baza probării vinovăției inculpatului Viorel Golenco, instanța de fond a plasat și anumite probe acumulate în cadrul urmăririi penale și acceptate de către inculpatul Viorel Golenco, neavând careva obiecții, în particular procesul-verbal de confruntare din 24 octombrie 2018 dintre învinuții XXXX și Viorel Golenco prin care XXXX s-a abținut în genere de la participarea la această acțiune de urmărire penală, din motive personale;

– cu siguranță, se încearcă condamnarea lui Viorel Golenco pe baza materialelor cauzei penale nr. 2018978321, conexasă la cauza penală nr. 2018978289 {nr. dosarului în instanță 12-1-74352-12112018; 1-960/18}, încât elementele de probă care rezultă din această cauză penală (în speță descrise în conținutul sentinței de condamnare a lui Viorel Golenco) va fi, ulterior, utilizată în cauza penală în care este vizat XXXX (în cauza penală nr. 2018978289). Acest ultim fapt ar sugera o manipulare incompatibilă cu noțiunea de audiere echitabilă. Este inadmisibil de a pune la baza condamnării sentința obținută în procedura de recunoaștere a vinovăției co-acuzatului (Cauza Navalnyy and Ofitserov c. Russia (Hotărârea din 23 februarie 2016, pct. 109)). Și acest fapt rezultă cu certitudine din indicarea lui Viorel Golenco, în calitate de martor suplimentar pe cauza penală în care figurează XXXX, deși acesta (Viorel Golenco) are calitatea de co- inculpat anume în această cauză penală;

– decizia de a separa anumite materiale ale cauzei penale și utilizarea ulterioară a elementelor de probă care rezultă din procedura accelerată {la 11 noiembrie 2018 au fost disjuncte materialele din cauza penală nr. 2018978289, la 12 noiembrie instanța de judecată a înregistrat aceste materiale ale cauzei penale, iar la 17 decembrie 2018 a fost pronunțată sentința motivată} prejudiciază irecuperabil interesele legitime ale lui XXXX;

– nu a existat nicio motivare sau obligație procesuală de a separa procedurile, decât scopul aparent al obținerii unor declarații denaturate în raport cu XXXX și cu faptele comise de către acesta. Atât în calitate de martor, cât și în altă calitate, XXXX nu a participat la examinarea cauzei penale nr. 12-1-74352-12112018; 1-960/18, în care a fost vizat Viorel Golenco, fapt care pune în evidență momentul că nu a putut aduce dovezi sau contesta deciziile sau probele referitoare la acest caz. În același context, declarațiile lui Viorel Golenco, care este o persoană-cheie în cauza penală referitoare la infracțiunea de trafic de influență, în care co-inculpat figurează și XXXX (cauza penală nr. 2018978321, conexasă la cauza penală nr. 2018978289), nu pot fi credibile. Or, aceste declarații vin ca urmare a unei învinuiri de comiterea infracțiunii prin implicarea ambilor;

– dosarul nr. 12-1-74352-12112018; 1-960/18 prin care a fost condamnat Viorel Golenco pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, nefiind atras și XXXX, a fost examinat cu încălcarea standardelor naționale și internaționale în materie, fiind prejudiciate irecuperabil interesele legitime ale lui XXXX, inclusiv dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil (egalitatea armelor și contradictorialitatea), prezumția nevinovăției;

– procedura simplificată (art. 364¹ Cod penal) acceptată de către instanța de judecată, a fost viciată prin prisma lipsei probelor pertinente, concludente, veridice și suficiente, impunându-se judecarea cauzei în procedură generală;

– cu toate că Viorel Golenco și-a recunoscut vinovăția integral în fapta indicată în rechizitoriu, instanța a admis o interpretare extensivă defavorabilă, trasată de către partea acuzării, și l-a condamnat pe Viorel Golenco pe baza unei norme, care nu conține un temei juridic al răspunderii penale pentru faptele acestuia, adică nu

sunt încadrate juridic în mod corect. Pe baza acestei condamnări ilegale, sunt atestate și interesele legale ale lui XXXX. Or, se precizează de către partea acuzării precum că Viorel Golenco a comis infracțiunea de trafic de influență (vânzarea de influență), prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, iar XXXX a comis infracțiunea de trafic de influență (cumpărarea de influență), prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal;

– pe măsură ce nu a fost încadrată juridic corect fapta lui Viorel Golenco în comiterea infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, se atestă o încadrare juridică abuzivă și contrară legii a faptelor comise de către XXXX;

– constată lipsa temeiului juridic al răspunderii penale a lui Viorel Golenco conform art. 326 alin. (1) Cod penal, iar instanța de judecată nici nu a dat apreciere încadrării juridice incorecte a faptelor comise de către acesta, precum și în afara unor probe pertinente, concludente, veridice și suficiente;

– instanța de fond nici nu a constatat aceste semne obiective și subiective constitutive ale infracțiunii, iar probele administrate de către instanță chiar denotă un alt tablou factual, care nicicum nu est incident infracțiunii de trafic de influență (vânzarea de influență) comis de către Viorel Golenco. Acest ultim moment este important și pentru fapta reținută de către XXXX. Or, o încadrare juridică eronată a faptelor lui Viorel Golenco poate angaja o răspundere penală abuzivă și a lui XXXX pentru infracțiunea de trafic de influență în modalitatea cumpărării de influență (art. 326 alin. (1) Cod penal);

– este absolut nejustificată o abordare generală și abstractă a infracțiunii, prin intermediul conținutului normativ, în afara unor circumstanțe concrete ale acesteia. Or, nu există în realitate o componentă de infracțiune, un model abstract al acesteia, ci o infracțiune concretă, un caz particular. În acest sens, este incorectă abordarea instanței de judecată, care conchide și generalizează, precum că vinovăția inculpatului Viorel Golenco și-a găsit deplina confirmare și acțiunile lui urmează să fie încadrate juridic în baza art. 326 alin. (1) Cod penal;

– în primul rând, nu poate fi reținută, în faptele unei singure persoane (subiect activ al infracțiunii de trafic de influență (vânzarea de influență), prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal și fapta prejudiciabilă de pretindere, și cea de acceptare. În context, inițiativa derivă de la persoane diferite, în cazul pretinderii aparținând vânzătorului de influență, în cazul acceptării - cumpărătorului de influență.

În al doilea rând, nu se cunoaște care a fost conținutul privilegiilor indicate de către instanța de fond, pe măsură ce în conținutul sentinței se operează doar cu un singur mijloc de comitere a presupusei infracțiuni de trafic de influență - mijloacele financiare bani). În al treilea rând, nu se face nici o dovadă a faptului dacă această faptă prejudiciabilă (primirea sau acceptarea de bani), a fost comisă pentru Viorel Golenco sau pentru o altă persoană. Dovada lipsei unei certitudini în acest context rezultă din precizarea instanței de fond, precum că „traficul de influență a fost comis „pentru sine sau pentru o altă persoană” (Sen., f. 3). În al patrulea rând, din declarațiile martorilor rezultă certitudinea că Viorel Golenco nu a susținut că are influență asupra unei persoane publice, pe măsură ce căuta să identifice o persoană care să aibă o asemenea influență. Momentul declarat de Viorel Golenco în cadrul confruntării cu XXXX, precum că acesta (adică Viorel Golenco), la momentul discuțiilor cu XXXX, „nu știa dacă îl putea ajuta”, denotă faptul că Viorel Golenco nici nu a susținut că are influență asupra persoanei publice. În al cincilea rând, nu se face dovada asupra cărei persoane publice și în care context urma să fie realizată această influență imaginară, nu în mod obligatoriu ca și titular, dar cel puțin din perspectiva limitării unor persoane publice anume: funcție, activitate etc. În al șaselea rând, instanța de fond nu identifică și nu precizează anumite lucruri neprobate în niciun fel de către partea acuzării, și anume care a fost scopul infracțiunii în mod concret, dar nu abstract. Or, pe măsură ce nu a fost identificată o anumită persoană, cu anumite funcții, asupra căreia urma să se realizeze influența imaginară, nu putea fi stabilit și un scop clar;

– în acest sens, se confirmă nu doar lipsa probării de către partea acuzării a temeiului juridic al răspunderii penale pentru faptele comise de către Viorel Golenco care a fost pusă pe rol și soluționată abuziv de către instanța de fond, prin condamnarea acestuia, dar și lipsa temeiului juridic al răspunderii penale pentru infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, comisă de către Viorel Golenco. Se certifică un moment clar, și anume necesitatea abuzivă de a-1 supune răspunderii penale pe Viorel Golenco, în comiterea infracțiunii de trafic de influență (vânzarea de influență), prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, chiar și în lipsa unor probe pertinente, concludente, veridice și suficiente, accentuând-se necesitatea și posibilitatea de a-1 supune răspunderii penale și pe XXXX, în comiterea infracțiunii de trafic de influență (cumpărarea de influență), prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal;

– instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare acestor declarații ale lui Viorel Golenco, în particular din perspectiva coroborării lor, fiind în mod evident contradictorii;

– cele consemnate anterior, cu multiplele întrebări care au apărut, determină o lipsă de consecutivitate în declarațiile lui Viorel Golenco și un caracter contradictoriu al acestor declarații, ceea ce inevitabil impunea audierea lui XXXX. Astfel, caracterul contradictoriu al declarațiilor lui Viorel Golenco ridică probleme grave privind veridicitatea declarațiilor făcute. Mai cu seamă, că aceste declarații sunt singurele declarații care vin să susțină, în anumite momente contradictorii, o presupusă infracțiune de trafic de influență comisă de către XXXX;

– cert este faptul că sentința de condamnare în privința lui Viorel Golenco a deviat categoric, în proces de administrare și apreciere a probelor, prin prisma temeiului juridic al răspunderii penale pentru trafic de influență, fiind lipsă unele semne esențiale (constitutive) ale infracțiunii de trafic de influență în varianta normativă prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal;

– dacă solicitarea de ajutor din partea lui XXXX nu se încadrează obiectiv în limitele infracțiunii de trafic de influență, a fost definitiv și benevol abolită, este evidentă imposibilitatea lui Viorel Golenco de a mai realiza actul infracțional în varianta de pregătire lansat de către acesta din urmă. Este evident, că Viorel Golenco a renunțat definitiv la comiterea infracțiunii, din motive independente de voința sa, dar care au fost bazate exclusiv pe baza voinței lui XXXX, fapt care rezultă în speță din declarațiile lui Viorel Golenco, date în fața instanței de fond;

– de principiu, sentința instanței de fond este bazată pe declarațiile lui Viorel Golenco, care este co-inculpat în această cauză penală, ca și XXXX. În contextul declarațiilor făcute în fața instanței de fond, Vasile Golenco, practic, a făcut referire mai mult la presupusele fapte infracționale comise de către XXXX, decât la faptele comise de către acesta;

– cu toate că aceste fapte indicate de către Viorel Golenco, ca fiind comise de către XXXX, nu întregesc conținutul infracțiunii de trafic de influență, totuși, constată faptul că, în acest sens redat, se încalcă principiul prezumției nevinovăției referitor la XXXX, acesta având calitate de co-inculpat în aceeași cauză penală cu Viorel Golenco. Or, XXXX nu a fost audiat de către instanța de fond, tacit admitându-se declarațiile lui Viorel Golenco care nu pot fi credibile, mai cu seamă din perspectiva descrierii unor fapte presupuse infracționale comise de către XXXX;

– în concluzie, sentința de condamnare a lui Viorel Golenco este nemotivată, fiind pronunțată pe baza unor probe nepertinente, neconcludente, insuficiente, iar în unele cazuri și neveridice. Or, repercusiunile acestei nemotivări sunt inclusiv legate de neatragera în proces a lui XXXX, limitarea dreptului acestuia la apărare, de a prezenta probe și a depune declarații și întrebări pe viu, a aștepta răspunsuri la acestea, precum și examinarea cauzei în procedură generală;

– probele administrate de către instanța de judecată nu au fost evaluate și apreciate sub aspectul coroborării lor, iar ca efect, a fost pronunțată o sentință legală, care nu respectă nici elementele de ordin material (fapta infracțională fiind încadrată juridic incorect), cât și de ordin procesual (pertinența, concludenta, veridicitatea și utilitatea probelor, precum și caracterul suficient al probelor de condamnare).

4. În cadrul ședinței instanței de apel avocații Berliba Viorel și Ungurean Ivan au susținut pe deplin apelul în sensul declarat și au solicitat admiterea acestuia.

Apelantul XXXXa susținut cererea de apel și a solicitat admiterea acesteia pe motivele invocate.

Inculpatul Golenco Viorel și avocatul acestuia Hincu Sergiu nu a susținut cererea de apel înaintată și a solicitat respingerea acesteia ca nefondate cu menținerea sentinței primei instanțe.

Procurorul participant Scutelnic Cătălin nu a susținut apelul comun înaintat de către apelanți și a solicitat respingerea acestuia.

5. Colegiul Penal, auzind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite parțial apelul comun al avocatului Berliba Viorel, avocatului Ungureanu Ivan și al lui XXXX, casează sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecă cauza dată și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În conformitate cu art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform prevederilor art. 401 alin. (1) pct. 6), poate declara apel orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Colegiul Penal constată că prima instanță prin sentința de condamnare din 17.12.2018, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1), potrivit cărora, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, art. 8, 17 Cod de procedură penală, a indicat în partea descriptivă a sentinței descrierea faptei criminale considerată a fi dovedită, indicând că „Golenco Viorel, din intenții directe criminale, susținând că are careva cunoștințe și poate influența procurori și judecători din cadrul organelor Procuraturii și respectiv a instanțelor de Judecată, în vederea adoptării unei decizii favorabile în privința lui XXXX...”, această constatare afectând interesele apelantului XXXX.

Or, sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii. Dacă cauza în privința mai multor învinuți este disjunctă într-o procedură separată, în sentință se indică despre săvârșirea infracțiunii de către inculpat împreună cu alte persoane, fără precizarea numelui și prenumelui lor.

Analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul Penal constată următoarele:

Este cert stabilit că, în perioada de timp cuprinsă din luna septembrie până în luna octombrie 2018 Golenco Viorel, din intenții directe criminale, susținând că are careva cunoștințe și poate influența procurori și judecători din cadrul organelor Procuraturii și respectiv a instanțelor de Judecată, în vederea adoptării unei decizii favorabile în privința unei persoane identificate de către organul de urmărire penală în privința căreia cauza penală a fost disjunctă și menținerii hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care persoana identificată de către organul de urmărire penală în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, a încasat 4147951,84 lei, de la compania ÎCS „XXXXX” SRL, precum și în vederea deblocării contului SRL „XXXXX”, a solicitat și acceptat remunerația de 10% din sumă de 4147951,84 lei, adică aproximativ 400000 lei, în cazul menținerii acestei hotărâri și deblocarea contului SRL „XXXXX”, pe a fost aplicat sechestrul în baza demersului Procuraturii Anticorupție, în cadrul unei cauzei penale din gestiune. Totodată, a acceptat ca suma remunerației ilicite să fie achitată în două tranșe, prima tranșă până la pronunțarea hotărârii, iar a doua tranșă după pronunțarea și deblocarea contului indicat.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul Golenco Viorel a susținut pe deplin declarațiile oferite în prima instanță și la urmărirea penală, potrivit cărora și-a recunoscut integral vinovăția, adică faptele indicate în conținutul rechizitoriului și a declarat că, în luna septembrie 2018, XXXX i-a solicitat ajutor, comunicându-i că în primă instanță a câștigat un litigiul cu o farmacie, însă ÎCS „XXXXX” SRL, nu este de acord cu hotărârea și dorește să o conteste. Astfel, i-a dat contactele unui avocat cunoscut pentru a se consulta. Ulterior, dl Vasile i-a comunicat că au fost blocate conturile companiei, și nu a reușit să încaseze de la ÎCS „XXXXX” SRL suma de peste 4 milioane lei. XXXX l-a rugat dacă găsește pe cineva să se ocupe cu menținerea hotărârii contestate și deblocarea contului firmei care îi aparține, va primi recompensă de 10% din suma încasată ceea ce constituie aproximativ 400 000 lei care urma să fie transmisă în două tranșe egale, prima dacă găsește pe cineva care să se ocupe de menținerea hotărârii, iar a doua tranșă după deblocarea contului, cu ce a fost de acord. Astfel, s-a întâlnit cu prieteni cărora le-a povestit despre cauza d-lui XXXX. Cineva din băieți i-a spus ca dacă totul este așa cum afirmă dl Vasile se poate de găsit o ieșire din situație. L-a telefonat pe dl. Vasile și i-a spus ca se poate de hotărât problema respectivă. A doua zi s-a întâlnit cu dl. Vasile despre discuția cu prietenii, însă aceștia nu le-au mai răspuns nimic referit la problema dată. După o zi, a discutat cu un alt prieten care i-a făcut cunoștință cu XXXX care i-a zis că are posibilitate de a vorbi cu cineva, dar are nevoie de copia dosarului pentru a se convinge de cele spuse. Astfel, l-a telefonat pe V. XXXX și i-a solicitat copia dosarului. Ulterior, l-a mai telefonat pe XXXX după masă solicitându-i copia dosarului, la care ultimul i-a comunicat că a fost la CNA și nu mai are nevoie de ajutor. A doua zi s-a întâlnit cu soția lui VXXXX, de la care a aflat că V. XXXX este reținut. Ulterior, și el a fost reținut. Confirmă că, a comunicat lui V. XXXX că are cunoștințe în domeniul justiției procuraturii, iar V. XXXX i-a propus 10% din suma încasată dacă îi hotărăște problemele, cu ce a fost de acord. Careva sume bănești nu a reușit să primească. De cele comise îi pare rău și sincer se căiește în cele săvârșite, promițând că nu se va mai repeta. În cazul în care va fi recunoscut vinovat solicită aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, are posibilitate să o achite. De cele comise îi pare rău și promite că nu se va mai repeta.

6. Vinovăția inculpatului Golenco Viorel în comiterea infracțiunii imputate se mai confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- conținutul declarațiilor martorului XXXX (f.d. 54-56, vol. D);
- conținutul declarațiilor martorului XXXX (f.d. 57-59, vol. D);

- conținutul procesului-verbal de confruntare din 24.10.2018 dintre XXXX și Golenco Viorel (f.d. 60-62, vol. I);
- conținutul procesului-verbal de ridicare din 04.10.2018, prin care a fost ridicat copia dosarului civil nr. XXXX din 04.10.2018, din Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 114, vol. I);
- conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 20.10.2017, cu stenograma discuțiilor telefonice între Golenco Viorel și XXXX și proces-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 1D. 10.2017, cu stenograma discuțiilor telefonice între Golenco Viorel și XXXX (f.d. 37-42, 95-101, vol. I);
- conținutul raportorului de analiză operațională nr. 20180307, din 25.10.2018 (f.d. 185-196, vol. I).

7. Colegiul Penal analizând obiectiv cumulum de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constată cu certitudine că inculpatul Golenco Viorel a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *traficul de influență - pretinderea, acceptarea, personal, de bani, privilegii, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-1 face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

8. Cu referire la alegațiile expuse în conținutul cererii de apel ce vizează netemeinicia sentinței primei instanțe în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Golenco Viorel, instanța de apel reține că, sentința primei instanței nu se referă la persoana interesată XXXX, ceea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Golenco Viorel, iar cauza penală a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, fiind constatat că inculpatul a acceptat fără rezervă învinuirea adusă, recunoscându-și vina integral.

În asemenea circumstanțe nici un terț nu poate contesta și priva inculpatul de dreptul său referitor la examinarea cauzei penale conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, decât însuși inculpatul în baza considerentelor proprii, în cazul în care a fost viciată procedura legală.

În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (2) Cod de procedură penală, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul și nu solicită administrarea de noi probe, condiții care au fost întrunite în prezenta cauză penală, ceea ce a generat emiterea încheierii prevăzute de alin. (4) al aceluiași articol, iar careva motive de casare a acesteia nu au fost constatate de Colegiul Penal, inculpatul Golenco Viorel în cadrul ședinței de apel a susținut poziția sa expusă în instanța de fond pledând pentru menținerea sentinței.

9. Colegiul Penal, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, ține cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Golenco Viorel, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Cu privire la personalitatea inculpatului Golenco Viorel, Colegiul Penal reține că, anterior nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, are un copil minor la întreținere, se caracterizează satisfăcător, nu este angajat în câmpul muncii.

În calitate de circumstanță atenuantă în privința inculpatului instanța de apel reține: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și căința sinceră.

S-a stabilit că în privința inculpatului careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Conform prevederilor art. 16 Cod penal infracțiunea comisă de Golenco Viorel se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Astfel, Colegiul Penal conchide că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, luând în considerație că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudicat, are un copil minor la întreținere, a conștientizat gravitatea faptei comise s-a căit sincer și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, lipsa circumstanțelor agravante, și prezența a doua circumstanțe atenuante, Colegiul Penal consideră, că corectarea și reeducarea inculpatului Golenco Viorel, este posibilă fără izolarea acestuia de societate, prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse non privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 326 alin. (1) Cod penal, reduse cu ¼ conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de amendă.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concluzia celor sus menționate, Colegiul Penal consideră necesar de a admite parțial apelul comun al avocatului Berliba Viorel, avocatului Ungurean Ivan și al lui XXXX, casează sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

10. În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Admite parțial apelul comun al avocatului Berliba Viorel, avocatului Ungurean Ivan și al lui XXXX, declarat împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buicani din 17 decembrie 2018, casează sentința atacată, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Recunoaște culpabil pe Golenco Viorel Valeriu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, în baza căruia a-i stabili pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 2000 u.c. sau 100000 (una sută mii) lei moldovenești, în contul statului.

În conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) Cod penal, se explică lui Golenco Viorel Valeriu că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunțată public la 28.05.2019, ora 14:00.

Președintele ședinței

Ulianovschi Xenofon

Judecător

Vrabii Silvia

Judecător

Teleucă Stelian